

I loven er der fastsat nærmere regler for nævnets sammensætning og procedureregler.

Samtidig med oprettelsen af Erhvervsankenævnet nedlægges Forsikringsnævnet.

Lovforslaget blev behandlet sammen med L 78-L 84. Om baggrunden for denne lovpakke henvises til omtalen under L 78.

Afstemning:

Lovforslaget vedtaget med 111 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD, KRF og FK) mod 8 (FP).

L 86

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).

Fremsat skr 18/11 87	FF 2009
Lovf som fremsat	Till. A 1653
1. beh 25/11 87	FF 2586
Betænkning 6/4 88	Till. B 625
2. beh 12/4 88	.FF 9476

Beh sammen med L 87 og L 88.

Ordførere: Erling Olsen (S), Jette Thomsen (KF), Rahbæk Møller (SF), Anders Poulsen (V), Larsen-Ledet (RV), Emmert Andersen (CD), Pia Dahl (FP), Kristian R. Kristensen (KRF) og Preben Møller Hansen (FK).

Efter 1. beh henvist til Erhvervsudvalget.

Lovf delt 12/4 88 i: L 86 A og L 86 B.

Resumé:

Ved lovforslaget foresloges en bedre kontrol og indseende med finansielle institutter, som indgår i en koncern. Således skulle Finanstilsynet havde ret til at indhente oplysninger og foretage inspektion hos øvrige virksomheder i en koncern, hvori indgår et finansielt institut. Samtidig indførtes en pligt til for pengeinstitutter at oplyse i regnskabet om dispositioner af større betydning med øvrige virksomheder i koncernen, som ikke er under tilsyn.

Endvidere indeholdt lovforslaget bestemmelser, der skulle præcisere arbejdsdelingen mellem den eksterne og interne revision, bestemmelser, der skulle sikre en forbedring af koordinationen herimellem og ledelsen, samt bestemmelser, der skulle sikre revisionen en større indsigt i pengeinstituttets økonomiske

forhold. Samtidig indeholdt lovforslaget regler, der skulle sikre tilsynet løbende rapportering om pengeinstituttets økonomiske stilling og mulighed for om nødvendigt at gribe ind i tide.

Endvidere foresloges det, at pengeinstitutterne fremover skulle aflægge reviderede halvårsregnskaber.

Opgørelse af pengeinstitutternes egenkapitalkrav skulle ifølge lovforslaget fremover opgøres i forhold til pengeinstituttets aktiver (udlån, fondsbeholdning m.v.) i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der anvendes i hovedparten af OECD-landene. I tilknytning hertil foresloges en lempelse af den eksisterende grænse for pengeinstitutternes samlede aktiebesiddelse m.v. på 50 pct. af egenkapitalen til 75 pct. samt at udarbejde regler om afdækning og registrering af risici ved aktiedispositioner. Samtidig foresloges det, at adgangen til at optage ansvarlig indskudskapital blev ophævet.

Endelig indeholdt lovforslaget bestemmelser, der giver sparekasser mulighed for omdannelse til aktieselskaber.

Om baggrunden for lovforslaget, der i øvrigt blev behandlet sammen med L 87 og L 88, hed det i den fælles skriftlige fremsættelse bl.a. følgende:

»I min redegørelse til Folketinget om brancheglidning i den finansielle sektor, som blev behandlet i Folketinget den 10. november 1987, jf. Folketingets forhandlinger sp. 1513 ff., bebudede jeg en række lovgivningsinitiativer, som herved fremsættes.

Det drejer sig for det første om bedre kontrol og indseende med finansielle institutter, som indgår i en koncern, om skærpede revisions- og regnskabsbestemmelser samt om en styrkelse af tilsynets muligheder for at gribe ind over for finansielle institutter i vanskeligheder.

For det andet har udviklingen medført behov for at modernisere kravene til opgørelse af pengeinstitutternes egenkapital samt at lempe grænserne for pengeinstitutters og forsikringssselskabers placering i aktier.

For det tredje indeholder lovforslaget adgang til, at sparekasserne gives mulighed for omdannelse til aktieselskaber.«

Om afslutningsvis anførtes det i den skriftlige fremsættelse:

»Sammenfattende om de tre lovforslag kan siges, at de foreslåede ændringer indebærer en justering og modernisering af lovgivningen om de penge- og kapitalformidlende institutioner og virksomheder. Forslagene vil tjene til underbyggelse af den tillid, som det er vigtigt at de finansielle institutter nyder i erhvervslivet og hos myndighederne både her i landet og internationalt.«